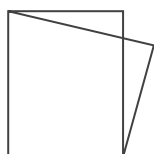


Professionshøjskolerne

– spørgsmålet om videnscirkulation og inddragelse af studerende



Lene S.K. Schmidt,
docent, ph.d.,
Professionshøjskolen
Absalon

Professionshøjskolerne har fået øget forsknings- og udviklingsforpligtigelser i dansk kontekst, og institutionelt omfatter det sammensatte relationer til omverdenen. Blandt andet i forhold til politiske dagsordner om hvilken gavn forskningen skal have mht. professioner og uddannelse, og som især vedrører spørgsmål om, hvordan den frembragte viden forventes anvendt og cirkuleret. I det følgende reflekterer jeg over idealer om anvendelse og cirkulation af viden og diskuterer, hvilke spørgsmål det rejser. Jeg reflekterer også over, hvordan forskning er forsøgt integreret i egen undervisning med pædagogstuderende og kollegaer. Det vil sige, hvordan de studerende er forsøgt medinddraget i forskningsprocesser, mens de er i gang, og der endnu ikke er frembragt endelige analyser og konklusioner.

Viden i omløb

”Videnscirkulation”, ”vidensflow” og ”videnskredsløb” er en del af idealer for professionshøjskoler i dag. Et politisk tilbagevendende spørgsmål for professionshøjskolerne er, hvordan forskning og udvikling kan flyde, cirkulere, oversættes, omsættes, anvendes mv. (Olsen 2010). Indenfor danske professionshøjskoler henvises tit til Frascatimanualen udarbejdet af OECD, når man taler om forsknings- og udviklingsaktiviteter (i daglig tale FoU), som ønskes omsat i et videnskredsløb til uddannelse og praksis (Danske professionshøjskoler 2013; OECD 2002). Dette omfatter idealer for samspil mellem forskning, udvikling og uddannelse samt idealer om sammenhæng mellem uddannelse og den profession og praksis, som uddannelsen uddanner til (EVA 2006: 20). Det

Et politisk tilbagevendende spørgsmål for professionshøjskolerne er, **hvordan forskning og udvikling kan flyde, cirkulere, oversættes, omsættes, anvendes mv.**



bliver omtalt som at skabe koblinger mellem forskning, udvikling, profession og uddannelse og med et fokus på, hvilke faktorer og erfaringer der får betydning for, om det er meningsfulde koblinger, der skabes (EVA 2017). Viden ses nutidigt ofte som noget, der kan produceres til at opfylde bestemte (for) mål, og som skal kunne anvendes af bestemte målgrupper. De måder, viden anvendes, sker samtidig ofte på ganske uforudsigelige måder, og viden bliver ikke sådan uden videre overført fra en kontekst til en anden kontekst.

Professionshøjskolerne er gået fra at være en uddannelsesinstitution uden egentlig forskningsret og -pligt til selv at have det. Aktuelt er kravene og relevanskriterierne praksisnære og anvendelsesorienteret forskning og at tilveje-

bringe ny viden, som anvendes i både den private og offentlige sektor (LBK nr. 936 af 25/08/2014: § 3). For danske professionshøjskoler kom forskning først mere tydelig på den politiske dagsorden fra 2000'erne, bl.a. med reformerne af de mellemlange videregående uddannelser. I skiftende bekendtgørelser for professionshøjskoler har spørgsmålet om forskning og udvikling antaget forskellig karakter: Fra kravet til CVU'er om "forskningstilknytning" (LBK nr. 308 af 13/05 2002 § 27b stk. 2) til krav om at omdanne CVU'er til professionshøjskoler, der skulle have "et tæt og systematisk samarbejde med forskningsmiljøer" (Lov nr. 562 af 06/06/2007), og til at professionshøjskolerne aktuelt selv har en forpligtigelse til at "varetage praksisnære og anvendelsesorienterede forsknings- og udviklingsaktiviteter"

(LBK nr. 936 af 25/08/2014: § 3, Ministeriet for Forskning og Innovation 2012: 2). Ud fra en videnssociologisk horisont kan forskning indenfor professionshøjskolerne såvel som bredere set således anskues som noget, der er en del af sociale sammenhænge, og hvor der er skiftende vidensdagsordner¹ (Camic & Gross 2001). Viden er en del af forskellige interesser og forhandlinger om viden, dens former og mulige udvikling.

I Folketingets Forskningsudvalg sås eksempelvis i foråret 2015, hvordan professionshøjskolerens rammebetingelser var i høring (TV fra Folketinget d. 13. maj 2015). Temaet for høringen var "Professionsfeltets udfordringer og hvilke udfordringer står de kommende professionsbachelorere overfor". Der blev bl.a. lagt vægt på, at profes-

sionshøjskoler først og fremmest er uddannelsesinstitutioner. Forskning og udvikling ses som et middel til at styrke professionerne, uddannelserne og undervisningen. Ved den omtalte høring blev der på den ene side lagt vægt på, at professionsbachelorstuderende skal lære at arbejde konstruktivt kritisk med forskningsbaseret og praksisnær viden. På den anden side blev især betonet, at der i selve professionsfelterne er behov for anvendelig forskning, der bl.a. skal give vidensbaserede metoder til, "hvad der virker", og "hvad der virker bedst" samt dokumentere "effekter af indsatser". I de seneste årtier har der som led i moderne styringsformer af velfærdsstatslige institutioner været en række tiltag, som er rettet mod, at professionsbachelor og professionsudøvende bør anvende evidensbaserede metoder til at planlægge, udføre og vurdere arbejdet (Andersen, Hjort & Schmidt 2007, Hjort 2002). Viden indgår således i moderne styringsformer om, hvilke former for viden og metoder der tilkendes værdi som anerkendt og legitimt grundlag for praksis. Der har samtidig vist sig at være betydelige udfordringer med netop evidensbaserede metoder i forhold til, at professionsudøvere og studerende kan bevare en sensitivitet overfor variationer i lokale kontekster og de hensyn til forskellige aktører, som dette kalder på.

Både professionsuddannelserne og selve professionerne bliver tænkt ind som centrale institutioner og aktører i at udforske og løse nogle af velfærdssamfundets aktuelle problemstillinger (Hjort 2004). Dette forventes bl.a. indfriet via forsknings- og udviklingsaktiviteter, og dermed har andre aktører også vidensinteresser i de aktiviteter. Det er samtidig ofte forskelligt, hvad der i fx

politisk, kommunal, uddannelsesmæssig eller institutionssammenhæng ses som problemstillinger, der skal løses. I forhold til debatten om videnscirkulation i professionshøjskolerne betragtes det ofte som et mulighedsfelt. Det indebærer dog også løbende at tage stilling til mere omfattende spørgsmål såsom: Hvad vil det sige, at forskning og viden er anvendelig? Hvordan kan der tilvejebringes ny viden, hvis anvendelsen af den viden, som endnu ikke er produceret, er bestemt på forhånd? I hvilket omfang kan viden være anvendelig for flere formål på en gang? Hvem definerer egentlig, hvad der er anvendeligt for hvem? Hvilke former for viden anerkendes, og hvilke former for viden underkendes? Dette omfatter spørgsmål om, hvordan anvendelse af viden i et samfundsmæssigt og institutionelt perspektiv ofte virker ind i praksis på flertydige måder, og hvilke interesseudsætninger der kan være forbundet med et givent spørgsmål.

Før jeg rigtig var opmærksom på debatten om videnscirkulation i professionshøjskolerne underviste jeg for et par år ved Københavns Universitet, hvor jeg bl.a. stod for et kandidatmodul: "Anvendelse af pædagogisk viden". Modulet forsøgte jeg at udføre som undervisningsbaseret forskning. Det indebar, at jeg sammen med de studerende forsøgte at skabe mulighed for videnskabelse og udveksling med henholdsvis andre forskere og andre aktører i fx kommuner, pædagogiske institutioner eller interesseorganisationer. Den fælles videnskabelse og udveksling udfoldede sig om pædagogiske emner, genstandsfelter og problemstillinger, som optog de forskellige aktører. I regi af en professionshøjskole har jeg senest

sammen med kollegaer arbejdet med undervisningsbaseret forskning, eller det som også kaldes forskningsintegrerende forløb i undervisning. Det går, som jeg udfolder i det næste afsnit, ud på, at jeg sammen med bl.a. praktikkoordinatorer og adjunkter forsøger at medinddrage pædagogstuderende i igangværende forskningsprocesser, inden de er afsluttet. Det sker med henblik på, at de studerende som led i moduler, studiedage for praktik og vejledning får indsigt i, hvordan forskningsbaseret viden overhovedet bliver til, og at de selv bliver inddraget i processer, der knytter sig til at frembringe viden.

Forskning og undervisning i en professionshøjskole – et konkret eksempel

Inden det konkrete eksempel om at forankre forskning i uddannelse beskrives, udfolder jeg et par korte overvejelser: Debatten om samspil mellem uddannelse og forskning er ikke en særlig udfordring for professionshøjskolerne, men er også tilbagevendende spørgsmål for universiteter. Dette afspejler de to begreber om henholdsvis forskningsbaseret undervisning og undervisningsbaseret forskning, som henviser til forskellige syn på, om studerende primært ses som vidensmodtagere eller medskabende af viden i undervisningen (Jensen 2001; Lauersen 1996; 1998). Inspireret af professor Tine Damsholt kan undervisningsbaseret forskning betragtes som en variant af forskningsbaseret undervisning, og ses som forskningsintegrerende forløb i undervisning. Det vil sige forløb, der involverer og integrerer studerende i forskningsprocesser (Damsholt 2015: 46). Det kan fx spænde fra, at de studerende ideelt set bidrager til den forskning, der skabes, til at de studerende i mindre skalaer gør sig

Ud fra en videnssociologisk horisont kan forskning inden for professionshøjskolerne såvel som bredere set således **anskues som noget, der er en del af sociale sammenhænge, og hvor der er skiftende vidensdagsordner.**



erfaringer med tilblivelsen af viden. Det sidste vedrører, hvordan viden skabes, produceres og bringes i spil i forskellige sammenhænge. Viden søges frembragt i fællesskab med de studerende snarere end alene at ses som noget, der anvendes eller forbruges (Jensen 2001).

I forhold til at inddrage pædagogstuderende i igangværende forskning skete det som led i forskningsprojektet "Pædagogers samfundsmæssige roller i forældresamarbejde" og foregik sammen med bl.a. praktikkoordinatorer og adjunkter. Selve forskningsprojektet undersøger, hvad krav om tidlig læring betyder for pædagog-forældresamarbejdet, og hvilke brudflader der opstår til andre idealer for samarbejdet. Deriblandt belyses, hvilke forskelligartede positioner som pædagoger og forældre etablerer i samarbejdet, og hvad de forventer af hinanden, især før og omkring

skolestart. I projektet kombineres policystudier af internationale, nationale og lokale dokumenter, deltagerinvolverende seminarer for ledere, pædagoger og forældre fra fem udvalgte daginstitutioner samt etnografiske studier i to af daginstitutionerne (Schmidt 2017). Derudover har to hold pædagogstuderende – som led i udvalgte studiedage for deres praktik og moduler, samt andre studerende ved bachelorklynger – været involveret i projektet under hensyn til studieordninger mv. I det følgende fokuseres på studiedagene, hvor de studerende bl.a. har arbejdet med anonymiserede dokumenter, som de har indhentet som led i deres praktik. Det skitserede er et muligt bud på at arbejde med at integrere igangværende forskning i undervisning med studerende, men det er langt fra det eneste mulige bud og er i varierede former før gennemført af andre (Damsholt 2014).

Det følgende kan betragtes som et forsøg på at beskrive udsnit fra en erfaret undervisningspraksis. Det er hermed også set fra et muligt perspektiv med de begrænsninger, det indebærer.

De pædagogstuderende har som led i studiedagene for praktikken indgået i at drøfte, hvordan de kan håndtere stadig mere komplekse idealer, der opstår mellem politikker, lokalt udviklede pædagogikker og aktører i praksis. Det omfatter bl.a. idealer for, hvad der ses som det gode samarbejde, og hvad der ikke gør, og som får betydning for daglig kontakt og interaktioner med forældre. I udveksling med de pædagogstuderende er der i tilknytning til deres praktik i geografisk spredte daginstitutioner bl.a. indhentet og drøftet: Kommunale og lokale dokumenter som vedrører forældresamarbejde og lokale retningslinjer for, hvad der forventes af pædagoger

Hvem definerer egentlig, hvad der er anvendeligt for hvem? **Hvilke former for viden anerkendes, og hvilke former for viden underkendes?**



og forældre (Schmidt 2017). Dette giver indsigt i, hvordan der er mangesidede normer og værdier for, hvad der er ideelle relationer mellem daginstitution og hjem, og som langt fra alene handler om børns tidlige læring eller overgang til skole. De lokale dokumenter omfatter fx særligt velkomstpjecer til forældre fra daginstitutioner. Velkomstpjecerne giver som empiri et bredere indblik i forskellige retningslinjer for forældres hverdagsrytmer omkring børns hverdag (fx mad, påklædning) og normer for social ageren (fx brug af mobil, adfærd ved aflevering og afhentning). Det er samtidig også retningslinjer, som afspejler, hvornår noget i forhold til forældre muligvis problematiseres i praksis.

Som eksempel på to af de indhentede pjecer, som blev drøftet af de studerende og os på en af studiedagene, er følgende to uddrag:

”Det er vigtigt, I er afklaret med at aflevere jeres barn ’jeres kæreste eje’. I skal

være trygge ved os og udstråle tryghed til jeres barn. Og det kan I kun, når I føler det. Det handler derfor lige så meget om, at I som forældre bliver kørt ind. Væn jer til os, til stedet og giv det tid”.

”Det er også vigtigt, at I siger ordentligt farvel til jeres barn – også selvom det medfører, at barnet bliver ked af det... Det er et tillidsbrud, hvis I lister afsted uden barnets viden”.

De studerende har på studiedagene for deres praktikker i daginstitutioner bl.a. gjort sig erfaringer med tentative analyser af de forældre pjecer, som de selv indhentede som anonymiseret empiri fra praksis. Forældre pjecer såsom ”velkommen til dit barns daginstitution” har været fremlagt og genfortolket i plenum og mindre grupper. Det er uddrag fra dokumenter, der senere indgår i selve forskningsrapportens analyser som en del af empirien, som der dog ikke er plads til at udfolde her (se Schmidt & Petersen 2017). Forældre pjecerne kom-

bineret med de studerendes egne iagttagelser og fortællinger fra praktikkerne kom eksempelvis til at danne afsæt for at diskutere, hvordan der i pædagogiske institutioner opstår en række normer og værdier. Det er normer og værdier, som både forældre og børn i et varieret omfang forventes at lære at mestre og forholde sig til. At institutioner ofte har nedskrevne retningslinjer for forældre i velkomstpjecer mv. afspejler, hvordan forventninger ikke er mere fastlåste, end at de stadig behøver at blive formidlet til nyankomne. Retningslinjerne kan også give anledning til nyfortolkninger af de, der allerede er en del af daginstitutionen. Dette giver konkrete eksempler på, fx hvordan der formidles for andre aktører, hvordan et pædagogisk perspektiv, en daglig organisering, en indsats eller praksis gives en berettigelse og relevans, og hvilke særlige opmærksomheder på bestemte dimensioner af pædagogisk praksis, som det på én gang omfatter og udelukker.

De forældrepecer, som de studerende tog med, gav anledning til en del pædagogiske værdidiskussioner på selve studiedagene, og som blev sat i relation til forskellige forskningsmæssige positioner indenfor daginstitutionsområdet. Frem for at betragte de studerendes umiddelbare iagttagelser og ytringer såsom: "Forældre og børn bør møde til tiden", "Hvorfor kan forældre ikke huske vanter og huer, når vi har læringsmål at opfylde?", "Forældre og børn har ret til medbestemmelse", "Der skal være plads til børns leg" som normative ytringer, der ikke er fagligt begrundet, relateres de i drøftelserne til forskellige teoretiske og erfaringsmæssige positioner i feltet osv. På den baggrund forsøges det optegnet, hvordan daginstitutionsområdet, som de studerende i praktikken er en del af, som et praksislandskab har mange forskellige positioner repræsenteret (fx om hvad børn behøver i deres liv og hverdag). Der bliver således forsøgt lagt op til, at de studerende forholder sig til flere positioner og ikke kun en position. Det omfatter at søge som led i undervisningen at etablere samtaler og drøftelser mellem undervisere og studerende, som ellers ikke ville finde sted, hvis fremstillinger af viden og diskussionen lukkede sig om en position. Der bestræbes i denne type undervisningsform ikke kun at betragte den studerende, der har de (samme) reflekterende og analyserende opfattelser, som underviserne selv, som den 'gode studerende' (Damsholt 2015). Fokus kan i stedet rettes hen på, hvad det er, de andre studerende også byder ind med, og hvordan de bryder med etablerede forståelser og praksisser for undervisning.

Der er både mellem pædagoger og forældre et væld af normer og vurderinger om, hvad der er god opførsel, og hvad der ikke er i omgangen med andre. Heraf afspejles kulturelle og samfundsmæssige værdigrundlag for relationer mellem daginstitution og hjem, og disse spiller ofte også ind i, hvordan pædagoger og forældre forstår andre, sig selv og børnene (Schmidt & Petersen 2017). De forhandlinger, eller sammenstød med forældre, som pædagogstuderende oplever i praktikken, bliver i undervisningen forsøgt sat i relation til noget bredere end noget, der alene handler om en 'besværlig' forælder mv. De studerende begynder i løbet af studiedagene at se fx forældrepecerne som andet end informationshæfter til forældrene, der, når de anvendes, skaber bestemte værdier og normer for forældre. Normer og værdier, som måske tilgodeser nogle forældre og børn mere end andre.

Forældrepecer bliver sammen med andre iagttagelser og fortællinger fra de studerendes praksiserfaringer endvidere en indgang til at skabe et refleksionsgrundlag for at rette en opmærksomhed bredere set på: Eksempelvis på hvordan "større" politikker end de lokale politikker, viden og metoder som pædagoger og de studerende selv får anbefalet at anvende som retningslinjer, og de syn på børn, som de selv danner sig, ikke altid stemmer overens med at kunne tilgodeses de forskellige forældre og børn, som de faktisk møder. Som en pædagogstuderende siger i forhold til spørgsmål og forhandlinger med forældre om, hvordan barnet kan forstås: "Forældrekontakten er noget, jeg fortsat skal arbejde med, da den er udfordrende for mig. Forældre har et billede af deres barn, og jeg har måske et andet. Det

er en vigtig opgave for mig, at få de to billeder til at mødes. Ikke nødvendigvis stemme overens".

Der er i forhold til de studerende taget afsæt i de varierede former for pædagogisk praksis, som de som en del af deres praktik bliver deltagere i, og hvor de bliver nødt til at forholde sig til andre mennesker (store som små), og hvor de også bliver mødt af deres anskuelser og reaktioner på det, de gør og siger. De studerende skifter således mellem både selv at være deltagere i forældresamarbejde i deres praktik, hvor de er optaget af at interagere med forældre og børn, men hvor de ind imellem også er iagttagere af, hvilke normer og værdier der tilsigtet og utilsigtet præger de praksisser, som de selv har sammen med forældrene og børnene.

Der kan opsamlende nævnes, at bl.a. Tine Damsholt har peget på, at der i forskningsintegrerende forløb i undervisning må arbejdes med en særlig opmærksomhed på at forstå de studerendes forskellige måder at tilrettelægge studielivet og deres studieaktiviteter – det som ind imellem også betegnes som 'studiemønstre' (Damsholt 2015: 46). Idealet kan ellers hurtigt blive en normativ udgave af 'den gode studerende', som en der har en reflekterende og analyserende tilgang, som forskerne og underviserne selv. Når alt kommer til alt, handler det i et curriculumsociologisk perspektiv om spørgsmål om, hvilke vidensområder og -former i uddannelsen der bliver prioriteret. Det får betydning for, hvilke former for viden de studerende præsenteres for og skal forholde sig til, og dermed også hvilke syn på viden der dannes. De studerende søges givet erfaringer med

forskning og de mange forskellige og indbyrdes modstridende former, viden kan antage. Deriblandt hvad valget af et pædagogisk perspektiv fremfor et andet betyder for, hvad der bliver set som løsninger og svar på komplekse problemstillinger, og hvad der ikke gør.

Afrundende

Til dagsordner om anvendelse af viden knytter sig også politiske forestillinger om, hvilken videnskab og type forskning professioner har brug for. Dette omfatter forskellige forhandlinger om, hvad og hvem der bestemmer forskningens relevans. Det handler bl.a. om, hvordan professioners vidensgrundlag kan gøres forskningsbaseret. I pædagogens professionsfelt er der ligesom for andre professioner mange krav og anbefalinger om at anvende bestemte former for viden og metoder. En af udfordringerne for de professionsbachelorstuderende kan fx være, hvis forskning tolkes for autoritativt i anvendelsesdagsordner, og de fx søger efter viden og metoder, som kan anvendes som endegyldige svar på svære problemstillinger, eller tænker metoder for universelt som noget, der ubesværet kan omsættes direkte fra en kontekst til den næste. Pædagogiske

forhold vil altid omfatte både tilsigtede og utilsigtede virkninger, dvs. at de får betydninger og virkninger for dem, de omfatter, som er mange andre end alene de formål og mål, der opstilles for dem (Andersen & Ellegaard 2017). De former for pædagogiske vilkår og modsætninger søger jeg at afspejle ved at præsentere de studerende for forskellige teoretiske og erfaringsmæssige positioner i forhold til den samme tematik (fx forældresamarbejde). Det omfatter drøftelser om, hvordan dilemmaer og problemstillinger, som de i deres praktik iagttager eller indhenter materialer om, kan forsøges håndteret uden at sige, at de dermed er endelig løst.

Hvis pædagogisk forskning i professionshøjskolerne skal have bredere videnskabelig anerkendelse og kontekstsensitiv relevans for professioner og aktører, kan det sjældent realiseres uden samtidig at have øje for, hvad en pædagogprofession virke og vilkår i forhold til samfund og mennesker betyder for en given problemstilling, eller at kende til de stridende videnskampe, forhandlinger og positioner i forskningsfelter såvel som praksisfelter. Fremfor at betragte pædagogstuderende som

vidensmodtagere af forskning, forsøger jeg som nævnt at møde dem som medfortolkende og -skabende af viden. Ved at de studerende selv inddrages i forskningsprocesser forsøges de inspireret til en nysgerrighed overfor muligheder og begrænsninger ved rækkevidden af forskellige former for viden, og hvad der er egnet at bringe i spil hvornår samt i forhold til hvem og hvad. Det omfatter sammen med de studerende overordnet set løbende at rejse spørgsmål såsom fx: Hvordan influerer samfundsmæssige processer samt kulturelle værdier og normer på det, som historisk og aktuelt anses som ideel viden, fx om familier og børn? Hvilke former for viden og metoder møder I i praksis, og hvilke får I evt. anbefalet at anvende? Hvordan er anbefalede metoder og viden frembragt? Af hvem og til hvad anvendes den viden, som I selv skaber om praksis og de mennesker, som I som professionelle interagerer med? Hvor kommer den viden og de metoder fra, som I møder i praksis, og hvad baserer I jeres praksiskundskab på ud over det? Hvilke muligheder og begrænsninger er der ved forskellige former for viden i forhold til profession og praksis? ♦

REFERENCER

Andersen, P. Ø. & Ellegaard, T. (2017). Forord. In Andersen, P. Ø. & Ellegaard, T., *Klassisk og moderne pædagogisk teori* (pp. 9-13). København: Hans Reitzel Forlag.

Andersen, P. Ø., Hjort, K. & Schmidt, L. S. K. (2008). *Dokumentation og evaluering mellem forvaltning og pædagogik*. København: Københavns Universitet: Institut for Medier, Erkendelse og formidling, Afdelingen for Pædagogik.

Camic, C. & Gross, N. (2001). The New Sociology of Ideas. In Blau J. R. (ed.), *The Blackwell Companion to Sociology* (Pp. 236-249), Oxford: Blackwell Publishing.

Crothers, C. (1987). *Robert K. Merton*. London: Chichester.

Damsholt, T. (2015). Det gode liv i etnologien. *Kulturstudier*, 1: 37-55.

Olesen, S. G. (2010). Profession, viden & forskning. *Gjallerhorn*, 11: 3-5.

Hjort, K. (2002). *Moderniseringen af den offentlige sektor*. Roskilde: Roskilde Universitetsforlag

Hjort, K. red. (2004). *De professionelle – forskning i professioner og professionsuddannelser*. Roskilde: Roskilde Universitets Forlag.

Lauersen, P. F. (1996). Hvad er forskningsbaseret undervisning? In *Uddannelse*, vol. 29, no. 8: pp. 15-20.

Laursen, P. F. (1998). Forskningsbaseret Undervisning – og Læring. In red. Saugstad, T. G. & Laursen, P. F. *At undervise i Humaniora* (p. 93-110). Frederiksberg: Samfundslitteratur.

Jensen, H. S. (2001) Forskningsbaseret undervisning – undervisningsbaseret forskning. In *Uddannelse*, no. 3.

Schmidt, L. S. K. (2017). *Pædagogers samfundsmæssige roller i forældresamarbejde*. Professionshøjskolen Absalon, Center for Pædagogik.

Schmidt, L. S. K. & Stender, K. P. (2017). Makro- og mikropolitikker for relationer mellem daginstitution, skole og hjem. I: Schmidt, L. S. K. *Pædagogers samfundsmæssige roller i forældresamarbejde* (pp. 25-66). Professionshøjskolen Absalon, Center for Pædagogik.

DOKUMENTER MV.

BEK nr. 211 af 06/03/2014. Bekendtgørelse om uddannelsen til professionsbachelor som pædagog. Uddannelses- og Forskningsministeriet.

Danske professionshøjskoler (2013). Professionshøjskolernes forskningsindsats og vidensproduktion – endelig rapport fra projekt FoU Baseline 2013.

EVA (2006) Samspil mellem forskning og profession – udfordringer og muligheder.

EVA (2017). Forskning og udvikling på professionshøjskolerne som vej til uddannelseskvalitet.

LBK nr. 936 af 25/08/2014. Gældende. Bekendtgørelse af lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser. Uddannelses- og Forskningsministeriet.

Lov nr. 562 af 06/06/2007. Historisk. Lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser. Uddannelses- og Forskningsministeriet.

LBK nr. 308 af 13/05/2002 Historisk. Bekendtgørelse af lov om Centre for Videregående Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v. Uddannelses- og Forskningsministeriet.

Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser (30. oktober 2012). Notat til Professionshøjskolerne og erhvervsakademierne. Rammesætning af FFL-13 pulje til forskningstilknøytning samt udviklings- og evidensbaseret (Frascati-manualen).

TV fra folketinget (producer). (13. maj 2015). Høring i Forskningsudvalget om professionshøjskolernes rammebetingelser (video file) Hentet fra: <http://www.ft.dk/webtv/video/20131/fiv/tv.2719.aspx?as=1#pv>

OECD (2002). Frascati Manual: Proposed Standard Practice for Surveys on Research and Experimental Development, 6th edition.

ENDNOTES

- ¹ Dette er i modsætning til fx en Mertonsk tradition, der ud fra en mere filosofisk og videnskabshistorisk inspireret 'sociology of knowledge' anskuer videnskab og videnskabelig viden som et mere lukket socialt system (Crothers 1987). Bl.a. ved at studere hvordan videnskab er blevet uddifferentieret via at etablere et fælles normsystem, og på hvilke måder de moderne videnskabelige institutioner fungerer i relation til dette normsystem.